

Χτίζοντας το δικό μας Pride: Η Good As You(th) για το Φεστιβάλ Υπερηφάνειας

Ένα εύλογο ερώτημα πολλών, ομοφυλόφιλων και μη, τρανς και μη, είναι το «γιατί γίνεται το Pride - Φεστιβάλ Υπερηφάνειας». Για ποιο λόγο είναι σημαντικό γκέι και τρανς να κατέβουν στο δρόμο, να «παρελάσουν», να «στήσουν περίπτερα» και να «μοιράζουν φυλλάδια»;

Τι είναι; Πότε ξεκίνησε;

Η ιδέα και η απαρχή του Gay Pride έγινε στις 28 Ιουνίου του 1969, στο λεγόμενο "Stonewall Inn", γκέι μπαρ στην περιοχή Greenwich Village της Νέας Υόρκης. Τρανς και γκέι άτομα, εκείνο το βράδυ, αγανακτισμένα από τις καταπίεσεις, τη διάχυτη ομοφοβία και τον τραμπουκισμό που δέχονταν από την αστυνομία, αλλά και από τους ίδιους τους πολίτες της Νέας Υόρκης, συσπειρώθηκαν και αντιστάθηκαν, παλεύοντας για τα δικαιώματά τους, παλεύοντας για ισότητα και αναγνώριση.

Ξεκινώντας από αυτό το γεγονός, καθιερώθηκε ο θεσμός του Pride - Φεστιβάλ Υπερηφάνειας. Μια πορεία και όχι μια παρέλαση, μια πορεία που αποτελείται από τρανς και μη, ομοφυλόφιλους και μη, ένα όπλο στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων της ΛΟΑΤ (λεσβιακής, ομοφυλοφιλικής, αμφιφιλόφυλης, τρανς) κοινότητας. Το Gay Pride αποτελεί διεκδίκηση δικαιωμάτων, διεκδίκηση ορατότητας, προσπάθεια ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης του κοινού πάνω στα ΛΟΑΤ ζητήματα.

Τι διεκδικούμε;

Μέσα από το Pride, διεκδικούμε την ισότητα στην αντιμετώπιση από το νόμο και το σεβασμό της αξιοπρέπειάς μας σε κάθε τομέα της ιδιωτικής και της δημόσιας ζωής: στο δρόμο, στις δημόσιες υπηρεσίες, στην εργασία, στο γάμο, στην οικογένεια. Με άλλα λόγια, αγωνιζόμαστε για την ενεργή συμμετοχή και την κατοχυρωμένη αναγνώρισή μας σε όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής, δίχως διακρίσεις.

Αυτό, για εμάς, δε σημαίνει ότι εξισωνόμαστε, ούτε ότι αφομοιώνόμαστε με τα ετεροφυλόφιλα "χρηστά" και "κανονιστικά" πρότυπα. Η κατάκτηση του γάμου μεταξύ ομοφύλων, λόγου χάρη, δε μας βάζει αυτόματα στα καλούπια της "κανονικής" κοινωνίας και του συντηρητισμού που αυτή φέρει. Η διεκδίκηση του γάμου μεταξύ ομοφύλων δεν είναι παρά μια προσπάθεια για νομική και θεσμική προστασία των εαυτών μας, ένα συνειδητό εγχείρημα διεκδίκησης των δικαιωμάτων μας, της ισοτιμίας και του σεβασμού. Δεν επιθυμούμε όλες και όλοι να κλείσουμε τους εαυτούς μας μέσα σε στενά πλαίσια που επιβάλλουν την 'ορθή' λειτουργία μιας σχέσης και την επιβεβαιώνουν, μόνο μέσα από την επικύρωση του γάμου. Παρ' όλα αυτά, μόνο μέσα από την κατάκτηση δικαιωμάτων όπως το σύμφωνο συμβίωσης και ο γάμος μεταξύ ομοφύλων, μπορούμε να χτίσουμε το πλαίσιο προς μια κοινωνία πιο ελεύθερη και ανθρώπινη.

Γιατί το διεκδικούμε;

Επειδή, στην Ελλάδα του 2013, ο φόβος και η απέχθεια προς ΛΟΑΤ άτομα (λεσβίες, ομοφυλόφιλους, αμφιφιλόφιλους, τρανς), συνεχίζει να υπάρχει. Επειδή δεν αντιμετωπιζόμαστε ως ίσες και ίσοι με τα ετεροφυλόφιλα και μη τρανς άτομα. Επειδή γινόμαστε θύματα λεκτικής και σωματικής βίας στους δρόμους και στην ιδιωτική μας ζωή. Επειδή εξαναγκαζόμαστε σε γκετοποίηση. Επειδή οι νόμοι για την προστασία μας, είναι ακόμα αμφιλεγόμενοι, η πολύ καινούριοι. Και επειδή η προσπάθειά μας για ίση αντιμετώπιση, θεωρείται ακόμα "υπερβολή" και "προβολή".

Μέσα σε όλο αυτό το κλίμα γιορτής, δεν ξεχνάμε το πλήθος επιθέσεων που δέχονται τα τρανς και ομοφυλόφιλα άτομα, παγκόσμια και καθημερινά. Άλλωστε, τον τελευταίο καιρό, έχει γίνει αντιληπτή η έξαρση της ομοφοβικής βίας και στην Ελλάδα, γεγονός που υποδεικνύει μια επιθετική διάθεση ενάντια στις ευαίσθητες και εύκολα στοχοποιούμενες κοινωνικές ομάδες, αφού στα μάτια μιας ευνομούμενης, "χρηστής" - και καθ' όλα ετεροκανονικής - κοινωνίας, όπως είναι η ελληνική, συνιστούν μια απειλή που μπορεί να πλήξει άμεσα τη σταθερότητά της.

Φεστιβάλ Υπερηφάνειας 2013: ρητορική μίσους και λογοκρισία

Εν όψει των Φεστιβάλ Υπερηφάνειας σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, γινόμαστε θεατές μιας συνεχούς και άτυπης λογοκρισίας του αγώνα μας, και δέκτες ρητορικής μίσους από πολλές και διαφορετικές πηγές. Ο φόβος συγκεκριμένου κόσμου προς τη ΛΟΑΤ κοινότητα, έγινε για μια ακόμη χρονιά ορατός στη Θεσσαλονίκη, με τη

συλλογή υπογραφών κάποιων χριστιανών κατά του Pride, και την αποστολή επιστολών του Άνθιμου που ενθάρρυναν τον κόσμο να "απομακρύνει τους εαυτούς και τα παιδιά του από την παρέλαση των ανώμαλων". Επιπλέον, μας έγινε πρόσφατα γνωστή η αρνηση του ΕΣΡ να προβάλλει τη διαφήμιση του Αθηναϊκού Pride, θεωρώντας πως δεν αποτελεί μήνυμα κοινωνικού χαρακτήρα. Χωρίς κανένα πρόσχημα δεν επετράπησαν οι αφίσες του Φεστιβάλ στο μετρό Αθηνών, την ίδια στιγμή που, στο χώρο αυτό, περιοδεύουν απρόσκοπτα κερδοσκοπικές εταιρίες και εμπορικά ή διαφημιστικά μηνύματα.

Οι ασκήσεις σκοταδισμού των μέσων είναι συνεχείς και προσπαθούν, σε κάθε ευκαιρία και σκανδαλωδώς, να φιώσουν τη φωνή μας. Κάπως έτσι, θα αντικρύσουμε και πάλι στο 2ο Pride της Θεσσαλονίκης (και πιθανώς και στο Pride Αθηνών), σκηνές απείρου κάλλους, με θρησκόληπτους χριστιανούς να φωνάζουν ότι θα καούμε στην κόλαση και αστυνομικούς να προσπαθούν να προστατεύσουν (;) την πορεία.

Το δικό μας Pride

Πολλές προσπάθειες έγιναν για την εμπορευματοποίηση του Pride, για την εισβολή "μεγάλων χορηγών" και την κανονικοποίηση και εξίσωσή του, με ένα μεγάλο πανηγύρι. Ωστόσο, για εμάς, στόχοι του Pride δεν είναι τα χρήματα, δεν είναι η διαφήμιση, δεν είναι η προσέλκυση γκέι τουρισμού στη χώρα. Πιστεύουμε πως μια απόπειρα εμπορικής εκμετάλλευσης και απόκτησης κέρδους μέσω της προσπάθειάς μας για ισότητα, από μια κοινωνία που έως και πρόσφατα ήταν σφοδρά εναντίον μας, όχι μόνο προσβάλλει και ευτελίζει την προσπάθειά μας, αλλά αποτελεί και την πιο υποκριτική μορφή υποστήριξης, που θα μπορούσαμε να δεχθούμε.

Λέμε όχι στις προσπάθειες εξευτελισμού και εκμετάλλευσης του Φεστιβάλ Υπερηφάνειας. Παρομοίως, δε θεωρούμε την παρουσία αστυνομίας και δημάρχων, μια νίκη για το Pride. Θεωρούμε αυτονόητη την ανάγκη υποστήριξης των αρχών, στη διεκδίκηση δικαιωμάτων από τους πολίτες, όχι μόνο στο παρόν εγχείρημα, αλλά και διαχρονικά, και αρνούμαστε να την αντιμετωπίσουμε ως "τιμή" και "ιδιαίτερο επίτευγμα". Λαμβάνουμε επίσης υπ' όψιν, την ανεκδιήγητη πρόσφατη συμπεριφορά της αστυνομίας της Θεσσαλονίκης προς διεμφυλικά άτομα, και βλέπουμε ως τουλάχιστον ειρωνική, την τυπική παρουσία αστυνομικών οργάνων κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ. Αντίθετα, αυτό που κυρίως μας αφορά, είναι η παρουσία κόσμου και από άλλα κινήματα, τα οποία θα ενωθούν μαζί μας, στην προσπάθεια καταπολέμησης των κοινωνικών διακρίσεων και του διάχυτου ρατσισμού εναντίον των κοινωνικών μειονοτήτων.

Τα αιτήματα της κοινότητας και της Good As You(th)

Ως κίνημα, αλλά και ως ομάδα λεσβιών, ομοφυλόφιλων, αμφιφυλόφιλων, τρανς, διαφυλικών και queer νέων, έχουμε συγκεκριμένες διεκδικήσεις:

- Λήψη μέτρων και κατάλληλων ποινικών κυρώσεων ενάντια στη βία, τις απειλές ή την υποκίνηση της βίας, στη βάση του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου, τόσο στη δημόσια όσο και στην ιδιωτική σφαίρα, συμπεριλαμβανομένης και της οικογενειακής.
- Επαρκής προστασία και ψυχοκοινωνική υποστήριξη των θυμάτων ομοφοβικής και τρανσφοβικής βίας και παράλληλη επιμόρφωση των θυτών για θέματα ταυτότητας φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού.
- Δικαίωμα στον πολιτικό γάμο και θεσμοθέτηση του συμφώνου συμβίωσης για ζευγάρια ομοφύλων. Αναγνώριση ισότιμης πρόσβασης σε υιοθεσία και γονεϊκότητα σε ΛΟΑΤ ζευγάρια.
- Δυνατότητα διόρθωσης του καταγεγραμμένου φύλου στα επίσημα έγγραφα (ταυτότητα, διαβατήριο), οποτεδήποτε αυτό δε συμφωνεί με τον τρόπο που το ίδιο το άτομο προσδιορίζει το φύλο του, χωρίς την προϋπόθεση ιατρικών ή/και φαρμακολογικών διαδικασιών.
- Δέσμευση και εφαρμογή πολιτικών ισότητας με βάση το σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου, με μέριμνα την προάσπιση των δικαιωμάτων, την παροχή ίσων ευκαιριών και την καταπολέμηση κάθε μορφής ρητορικής ή/και πρακτικών βίας προς ΛΟΑΤ άτομα, σε όλα τα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας.
- Εισαγωγή μαθημάτων σεξουαλικής αγωγής σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, με έμφαση στην ταυτότητα φύλου, το σεξουαλικό προσανατολισμό, και τις εναλλακτικές μορφές γονεϊκότητας/σχέσεων.
- Οργάνωση προγραμμάτων εκπαίδευσης, επιμόρφωσης και ευαισθητοποίησης του κοινού για θέματα σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου, με στόχο την πλήρη ικανοποίηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για όλες και όλους.
- Διασφάλιση ίσων ευκαιριών σε εργασία και επαγγελματική ανέλιξη, σε όλες τις υπηρεσίες του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα.